
[EKSPUGNACYJA] *sb f*

N sg ekspugn(a)cyj(a).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Obleganie, zdobywanie szturmem [expugnatio – zwalczenie, dobyte, porażenie, wywrócenie Mącz 330b; – zwalczenie, żołnierskie rozszarpnienie Calep; dobyte, wzięcie miasta – expugnatio urbis Cn]: Dla niego nie szczęści się ta ekspugnacja, bo i nie życzą mu niczego ludzie, i sami chęci do niczego nie mają. PiotrDzien 316.

Synonimy: dobywanie, szturmowanie.

FP